

Viure la natura de prop entre el mar, l'aire i la muntanya

La proximitat del Parc Natural dels Aiguamolls potencia els atractius de la zona
Els càmpings empordanesos estan considerats entre els millors del continent

CASTELLÓ D'EMPÚRIES SANTI COLL

El turisme que ens visita cada any té la possibilitat de gaudir de la comarca per terra, mar i aire. La navegació de lleure, les excursions a peu o amb bici, el paracaigudisme, el vol amb ultralleuger o amb avioneta, són alguns dels atractius que fan possible aquesta varietat de possibilitats.

També en l'allotjament existeix aquesta varietat, amb opcions que van des dels hotels de luxe fins a les fondes o les cases rurals, en plena expansió. Però allà on més s'identifica l'allotjament del turisme atempordanès és en el sector del càmping.

Aquestes instal·lacions estan considerades entre les millors i més ben equipades d'Europa. I, curiosament, bona part d'aquests càmpings es troben al voltant dels Aiguamolls, un dels puntals mediambientals de la comarca, però també n'hi ha d'excel·lent qualitat a la zona de Salines-Bassegoda, l'Albera i el cap de Creus.

Un enclau apassionant

El Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà constitueix un dels espais humids protegits més importants d'aquest costat de la Mediterrània. Els seus ecosistemes són comparables, en importància qualitativa, a la Camarga francesa o el delta de l'Ebre, encara que la seva superfície és sensiblement inferior.

Els aiguamolls empordanesos ocupaven segles enrere una important franja litoral a les vores dels rius La Muga, el Fluvià, el Ter. Aquests espais salobres que els llims fluvials van anar a guanyar a la mar, van ser objecte d'una forta pressió urbanística a cavall dels anys seixanta i setanta, fins al punt que, en bona part, foren condemnats a la desaparició.

Les noves urbanitzacions turístiques construïdes arran de mar (Santa Margarida, a Roses; Empuriabrava, a Castelló d'Empúries) o les que es par-

El Parc Natural dels Aiguamolls té a seu voltant alguns dels càmpings més importants d'Europa

jectaven a la mateixa zona i que mai varen arribar a reeixir (Port Llevant, per exemple) van promoure una important revolució popular, iniciada el 1976 i que va culminar el 28 d'octubre de 1983, quan el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei que declarava el Parc Natural d'Interès Nacional i les Reserves Naturals dels

Aiguamolls de l'Empordà. Una hàbil jugada dels promotors de la campanya de salvaguarda d'aquest espai va permetre que, finalment, la zona es convertís en Parc Natural el 1985.

La seva importància rau en molts aspectes mediambientals. En la seva vessant faunística, els Aiguamolls són un lloc de pas d'indubtable valor per

a les aus migradores que travessen Europa i també per a molts ocells autòctons que, per una raó o una altra, eren a punt de perdre els seus llocs de reproducció. És en aquest camp on sobresurten animals emblemàtics com el bitó, la polla d'aigua, el martinet pescador o la cigonya. Aquest darrer animal va ser

reintroduït, com també ho ha estat, amb notable èxit, la colla blava.

Tanmateix, el Parc Natural té representants de tot tipus de fauna vertebrada i invertebrada —amb espècies endèmiques com el peix farfet, en perill d'extinció— a més a més d'una important i abundant flora, sobretot a la primavera.